
ZPRÁVY

061.6:619.001.5(091)

10 LET VETERINÁRNÍHO VÝZKUMNÉHO STŘEDISKA

Podplukovník MVDr. Jiří SUK

Veterinární výzkumné středisko dosáhlo v tomto roce významného jubilea — 10 let od založení ústavu. V tomto období byl vykonán značný kus záslužné práce. Nejdříve bylo nutno vybudovat vědecké pracoviště z objektu, který sloužil zcela jiným účelům, vybavit je potřebným zařízením a přístroji. Současně s tím vytvořit kolektiv schopných vědeckovýzkumných pracovníků. Začátky byly těžké, vybavení ústavu bylo neúplné, lidé málo zkušení. Pod vedením tehdejšího náčelníka plukovníka MVDr. Hrušky se však v několika málo letech vyvinulo Veterinární výzkumné středisko v dobře pracující ústav. Velká pozornost byla věnována mladým adeptům vědecké práce, kteří přicházeli do ústavu přímo ze škol. Péče věnovaná jejich odbornému růstu se vyplatila. Z mladých nezkušených pracovníků vrostli odborníci, kteří jsou svými pracemi známi nejen u nás. Vytvořil se pracovní kolektiv, který si může poradit i s velmi náročnými úkoly.

Zpočátku docházelo k určitým nejasnostem v celkovém zaměření činnosti ústavu, v jeho výhledu. Řízení vědeckovýzkumné práce nebylo dost soustavné a cílevědomé, podílelo se na něm mnoho různých složek. Od roku 1957 je odborná činnost ústavu speciálně zaměřena na některé otázky veterinární ochrany před účinky ZHN. Problémy jsou řešeny z hlediska praktických potřeb vojenské veterinární služby.

Po organizačním spojení zdravotnické a veterinární služby v roce 1958 došlo k dalším změnám v řízení výzkumu. Veterinární výzkumné středisko se podílí na řešení několika důležitých výzkumných úkolů a některými svými výsledky, které mají širší platnost, přispívá i zdravotnickému výzkumu. Byla prohloubena a rozšířena součinnost mezi Veterinárním výzkumným střediskem a jinými vojenskými a civilními vědeckovýzkumnými pracovišti. Upevnilo se řízení výzkumu. Plánování i kontrola plnění výzkumných

úkolů se začala provádět podle pevného schématu a jednotně. Velký význam v tomto směru mělo zřízení lékařské sekce vědecké rady ministra národní obrany, jako vrcholného rezortního orgánu, který odpovídá za vědeckovýzkumnou práci ve svém oboru.

Úspěchy, kterých dosáhlo Veterinární výzkumné středisko v uplynulých letech, byly dílem dobrého pracovního kolektivu, kde nejen vědečtí pracovníci, ale i operační zřízenci, řemeslníci, pomocné síly a administrativní pracovníci přispěli svým dílem k vytvoření příznivých podmínek pro vědeckovýzkumnou činnost. Zásluhu o stmelení kolektivu má útvárová organizace KSČ a ostatní masové organizace.

U příležitosti 10. výročí trvání Veterinárního výzkumného střediska se konala vědecká konference ve dnech 15.—16. května 1963 za účasti představitelů veterinární služby Sovětské armády, generálporučíka A. M. Penionžko a plukovníka V. M. Karajeva, a za účasti předních vojenských i civilních odborníků. Konference byla věnována problematice veterinární ochrany před účinky ZHN. Postupně byla projednávána tematika sekce vojenskovědecké, mikrobiologické, sekce veterinární hygieny potravin a sekce toxikologické. Jednání jednotlivých sekcí řídili soudruzi plukovník doc. MUDr. Ošanec, doc. MUDr. Dienstbier, plukovník prof. MUDr. Jurkovič, prof. MVDr. Bártík, prof. MUDr. Kácl. V čestném předsednictvu kromě sovětských hostů zasedli gene-

rálmajor Strejček a generálmajor MUDr. Pra-
veček.

Konference měla ryze pracovní charakter. Účastníci informovali ve stručných sděleních plénium o výsledcích své práce, vyměňovali si zkušenosti a navazovali osobní kontakty. Bylo předneseno mnoho cenných příspěvků. S velkým zájmem byly vyslechnuty referáty obou sovětských hostů, které pomohly upřesnit některé zásadní aspekty projednávané problematiky. Ve svých závěrech konference konstatovala, že je třeba rozšířit okruh pracovišť — především veterinárních — na kterých se otázky ochrany před účinky ZHN zpracovávají. Je rovněž třeba rozšířit a doplnit studijní náplň veterinárních fakult o přednášky z radiobiologie, radiofyziky a radiochemie. Současně s tím umožnit fakultám, aby mohly provádět praktickou vědeckovýzkumnou činnost v tomto oboru.

Průběh a výsledky konference byly kladně oceněny mnoha přítomnými vědeckými pracovníky. Ke zdárnému průběhu nemálo přispělo i pěkné kulturní prostředí vojenské zotavovny v Praze.

Po skončení konference si sovětsí hosté prohlédli Veterinární výzkumné středisko a vyslovili se pochvalně o jeho vybavení. V následující rozmluvě pak naznačili, jak by bylo možno ještě dále zlepšit a zdokonalit odbornou činnost ústavu. Výměna zkušeností se projeví v praktičtějších zaměření vědeckovýzkumné práce.